

sygn. akt I ACz 1979/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Struzik

Sędziowie: SSA Władysław Pawlak

SSA Piotr Rusin

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2012 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa – Aresztowi Śledczemu w G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału I Cywilnego Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 17 kwietnia 2012 r., sygn. akt I C 277/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

sygn. akt I ACz 1979/12

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 12 grudnia 2012 r.

Przewodniczący Wydziału I Cywilnego Sądu Okręgowego w Krakowie zarządzeniem z dnia 17 kwietnia 2012 r., sygn. akt I C 277/12, zwrócił pozew wniesiony przez J. J. przeciwko Skarbowi Państwa – Aresztowi Śledczemu w G. o zapłatę kwoty 95 000 zł. W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że w dniu 28 marca 2012 r. powód odebrał wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu, jednakże w terminie tygodniowym braków tych nie uzupełnił. Dlatego też na zasadzie art. 130 §1 i §2 k.p.c. Przewodniczący zwrócił pozew wniesiony przez J. J..

Powyższe zarządzenie zostało zaskarżone w całości zażaleniem przez powoda, który podniósł zarzut naruszenia art. 130 k.p.c. poprzez skierowanie do niego wezwania dotyczącego uzupełnienia braków formalnych pozwu, pomimo iż wniesione przez niego pismo spełniało wymagania formalne, w związku z czym istniała możliwość nadania mu dalszego biegu.

W uzasadnieniu zażalenia powód zwrócił także uwagę, że przed wydaniem zarządzenia o zwrocie pozwu winien zostać rozpoznany jego wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

W oparciu o przedstawioną argumentację powód wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne.

Zgodnie z treścią art. 130 §1 k.p.c. w wypadku, gdy wniesione pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do jego poprawienia lub uzupełnienia w terminie tygodniowym. Z kolei §2 przywołanego przepisu stanowi, że po bezskutecznym upływie terminu tygodniowego przewodniczący zwraca pismo stronie. Szczegółowe wymogi pisma procesowego będącego pozwem określa art. 187 §1 k.p.c., wedle którego pismo to winno zawierać dokładnie określone żądanie, a także przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a w miarę potrzeby uzasadniających również właściwość sądu. Ponadto, zgodnie z regulacją art. 128 §1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom.

Mając na uwadze treść przytoczonych regulacji, stwierdzić należy, iż zarzut powoda dotyczący wadliwego wezwania go uzupełnienia braków pozwu z dnia 9 lutego 2012 r. polegających na nieprecyzyjnym określeniu żądania pozwu i jego niedostatecznym uzasadnieniu, a także na niewskazaniu wniosków dowodowych jest co do zasady trafny. Pismo wniesione do Sądu Okręgowego w Krakowie w dniu 9 lutego 2012 r. jest bowiem kserokopią pozwu, jaki imieniem powoda skierował do Sądu Okręgowego w Gdańsku w 2007 r. jego pełnomocnik wyznaczony z urzędu. Wskazane pismo odpowiada zatem warunkom formalnym pozwu, w szczególności zawiera sprecyzowane żądanie i uzasadnienie, w którym dość dokładnie przedstawiono okoliczności faktyczne sprawy. Żądanie dalszych wyjaśnień od powoda było zatem całkowicie nieuzasadnione.

Uwzględnienie zasadniczego zarzutu powoda nie może jednak prowadzić do uchylecia zaskarżonego zarządzenia, albowiem pismem z dnia 21 marca 2012 r. wezwano powoda nie tylko do sprecyzowania żądania pozwu, uzupełnienia jego uzasadnienia oraz podania wniosków dowodowych, ale również zwrócono się o przedłożenie dodatkowego egzemplarza pozwu celem jego doręczenia stronie przeciwnej. To ostatnie żądanie było niewątpliwie uzasadnione, albowiem powód wniósł pozew do Sądu tylko w jednym egzemplarzu. Skoro zatem powód tego braku nie uzupełnił w terminie, to tylko z tego powodu uzasadnione było zwrócenie wniesionego przez niego pozwu.

Na przeszkodzie wydaniu zarządzenia o zwrocie pozwu, wbrew stanowisku powoda, nie stała okoliczność, iż Sąd w pierwszej kolejności winien był rozpoznać zawarty w pozwie wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Pozew wniesiony w dniu 9 lutego 2012 r., który jak wyżej wspomniano był kserokopią pozwu sporządzonego przez pełnomocnika z urzędu, nie zawierał bowiem wniosku o przyznanie adwokata lub radcy prawnego z urzędu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c.